

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 11. 10. 2012, č. j. 10830/12-1500-507486, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 5. 2014, č. j. 31 Af 19/2013-70,

takto:

- I. Žalobci **se neustanovuje** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.
- II. Kasační stížnost **se zamítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Průběh předchozího řízení ani obsah kasační stížnosti není třeba opakovat, neboť obojí je žalobci (dále jen „stěžovatel“) známo. Postačí připomenout, že napadeným usnesením bylo zastaveno řízení pro nezaplacení soudního poplatku poté, kdy Nejvyšší správní soud výrokem III. usnesení ze dne 6. 3. 2014, č. j. 10 As 6/2014-18, zamítl kasační stížnost stěžovatele proti výroku I. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) ze dne 30. 10. 2013, jímž nebylo stěžovateli přiznáno osvobození od soudních poplatků, a stěžovatel k výzvě krajského soudu ve lhůtě stanovené soudní poplatek nezaplatil.

[2] S ohledem na předmět řízení, jímž je přezkum usnesení krajského soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, Nejvyšší správní soud netrval na zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ani na povinném zastoupení stěžovatele advokátem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004, nebo ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007-36). Pro jednoduchost projednávané věci nebylo třeba stěžovateli v řízení o kasační stížnosti ustanovovat advokáta.

[3] Sama kasační stížnost je nedůvodná, neboť postup krajského soudu, přehledně a srozumitelně vysvětlený v napadeném usnesení, byl souladný s relevantními zákonnými ustanoveními [§ 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.].

[4] S ohledem na promptní projednání a rozhodnutí věci Nejvyšší správní soud nerozhodoval separátně o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.) a žalovanému náklady řízení nevznikly. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. července 2014

Zdeněk Kühn
předseda senátu